

ved vil der som sagt være meget vundet, idet mange af de Forsømmelser, der nu finde Sted, aldeles ville bortfalde.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) gjorde en Del Indvendinger mod denne Lov, særlig set fra Landbrugets Standpunkt, saa vidt jeg forstod ham. Jeg forstaa fuldt vel, at man, set fra Landbrugets Standpunkt, stiller sig mod vort Forlangende og siger: vi ønske ikke nogen som helst Lovgivning paa dette Omraade. Vi finde os bedst tjente med at have Ret til at udbytte Børnene i samme Maalestok, som vi have i Øjeblikket, og de generende Bestemmelser, som en saadan Lov kunde medføre, ville vi helst fritages for. Bønderne stille sig der i mange Tilfælde paa samme Maade, som f. Eks. vore Fiskere, naar de sige: Vi behøve ingen som helst Kontrol, den bedste Kontrol er Vor Herre, og lad ham raade over, hvordan vi maa fiske og hvad vi maa fange. Jeg tror, at Bønderne stille sig paa et lignende Standpunkt her over for Børnearbejde. De sige: helst ingen som helst Kontrol, ingen Lovgivning paa dette Omraade; nej, lad os være stillede frit, saa at vi have Ret til at udbytte Børnene, som vi selv finde det formaalstjenligt. Men saaledes ser jeg nu ikke paa Sagen, fordi det forekommer mig, at alt erhvervsmæssigt Børnearbejde bør staa under Statens Kontrol og være Genstand for Lovgivningsregler, fordi det som sagt i mange Tilfælde let kan komme til at gaa ud over de umyndige og de smaa, dem, som ikke selv kunne værne sig, og som ere højst uheldig stillede, hvis de falde i Hænderne enten paa samvittighedsløse Forældre eller paa Folk, der have Lyst til at udbytte dem. Det ærede Medlem talte om, at denne Lov var et Stykke Skolelov, og at den kunde gribe forstyrrende ind i det gode Forhold mellem Skole og Hjem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har allerede svaret derpaa, og jeg kan ganske henholde mig til hans Udtalelser. Hvis det gode Forhold skal bestaa i, at Folk for Øjeblikket have Lov til at lade deres Børn forsømme saa meget, de ville, og have Lov til at lade dem møde overanstrengte paa Skolen, hvor de maa sidde og sove en Time eller to, siger jeg: lad os hellere faa dette gode Forhold ødelagt saa snart som muligt. Vi vide jo alle, at ikke alle Bønder ere saa gode, som de burde være, der er Folk, der ikke undse sig for at udnytte deres Vogterdreng fra Morgen tidlig til Aften sildig eller for at holde dem borte fra

Skolen ikke en enkelt Dag, men i lange Tider mod at betale denne lille Mulkt, som de naturligvis ikke regne for det mindste. Man ser disse Vogterdreng gaa ude paa Marken i alt Slags Vejr; Køerne, som de skulle passe, have varme Dækkener paa, medens Drengen selv gaar med bare Ben og daarlige Klæder. Lovgivningsmagten bør her gribe ind og optræde som Værner mod Udbytning af fattige Børn. Jeg tror derfor, at Forslaget udmærket godt kan passe paa mange Forhold ude paa Landet. Men det er naturligvis vanskeligt her at drage en bestemt Aldersgrænse, der kan passe i alle mulige Erhverv, baade i By og paa Land. Jeg vil derfor bede det høje Ting betragte Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, og vi fra vor Side skulle være villige til at forhandle herom. Det er meget muligt, at der bør træffes andre Bestemmelser paa flere Punkter, men foreløbig have vi stillet vore Fordringer op. Vi ønske vort Forslag betragtet som noget, hvorom der kan forhandles, og intet skal være os kærere, end at det maa lykkes at faa et Resultat ud af en saadan Forhandling.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Diskussion med den ærede Ordfører, men kun tillade mig en kort Bemærkning over for hans Udtalelse om, at han ikke tvivlede om, at Bønderne ønskede at vedblive at udbytte Børnene i samme Grad som hidtil. Jeg tror ikke, at dette Udtryk „at udbytte Børnene“ med nogen Ret i Almindelighed kan anvendes overfor Bønderne. Sammenligne vi Forholdene ude paa Landet nu med, hvordan de vare for 10—20 Aar siden, tror jeg, at det maa erkendes, at Udviklingen er gaaet i Retning af at fritage Børnene for det — det skal indrømmes — alt for store Arbejde, de have haft. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at det var min Mening, at det gode Forhold mellem Skolen og Befolkningen skulde opretholdes, derved, at Befolkningen fremdeles skulde have Lov til at lade Børnene forsømme Skolen, som de have Lyst til. Dette har aldrig været min Mening, de have slet ikke Lov til at lade Børnene forsømme, og det ønsker jeg heller ikke, at de i Fremtiden skulle have. Jeg sagde blot, og det staaar jeg ved, at skal det først og fremmest være Lærerne og Lærerinderne og Skolekommissionen, der skulle føre Tilsynet, saa er jeg bange for, at dette vil føre til, at der bliver et daarligere Forhold, end der nu er.